

РЕШЕНИЕ

№ 653

гр. Казанлък, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТЕЛА В. Г.

при участието на секретаря МИЛКА Н. НИКОВА
като разгледа докладваното от СТЕЛА В. Г. Гражданско дело №
20235510100099 по описа за 2023 година

Пълномощникът на ищцовото дружество юрисконсулт Г.Г.С. от името на своя доверител - "Кей Би Си Банк България" ЕАД (с предишно наименование „Райфайзенбанк България" ЕАД) (Банката), е предявил положителни установителни искове, обективно съединени при условията на кумулативност относно вземания в общ размер на 6 384.61 лева (шест хиляди триста осемдесет и четири лева и шестдесет и една стотинки), от които:

изискуема главница в размер на 5 628.00 лева (пет хиляди шестстотин двадесет и осем лева), от която - 1 819.95 лева (хиляда осемстотин и деветнадесет лева и деветдесет и пет стотинки) редовно падежирала главница, начислена за периода от *** г. включително и 3 808.05 лева (три хиляди осемстотин и осем лева и пет стотинки) предсрочно изискуема главница, с дата на настъпване *** г.;

изискуема редовна възнаградителна лихва в размер на 297.22 лева (двеста деветдесет и седем лева и двадесет и две стотинки), начислена за периода от *** г. включително;

изискуемо обезщетение за забава в размер на 256.06 лева (двеста петдесет и шест лева и шест стотинки), от което: изискуемо обезщетение за забава върху редовно падежирала главница в размер на 192.59 лева (сто деветдесет и два лева и петдесет и девет стотинки), начислено за периода от 05.08.2020 г. до 18.07.2021 г. включително и изискуемо обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуема главница, в размер на 63.47 лева (шестдесет и три лева и четиридесет и седем стотинки),

начислено за периода от *** г. до 16.09.2021 г. включително;

изискуема лихва в размер на **203.33 лева** (двеста и три лева и тридесет и три стотинки), дължима съгласно чл. 4., във връзка с чл. 1, буква „б“ от Анекс № 1 от 08.01.201 8г. към Договор за потребителски кредит № *** от *** г., начислена за периода от 05.09.201 7 г. до 07.01.201 8 г. включително; заедно със законната лихва върху главницата, считано от 17.09.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Твърди, че успешното проведено заповедно производство, в тяхна полза, в качеството им на кредитор, е издадена Заповед № 1106 от 21.09.2021 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК.

Заповедта за изпълнение по чл.417 от ГПК е връчена на длъжника П. Х. Д. при условията на чл.47, ал.5 от ГПК.

С Разпореждане № *** от 08.12.2022 г. Районен съд - Казанлък, IV-ти състав, на основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК, съдът е указал в качеството им на заявител, че могат да предявят иск за установяване на вземанията срещу длъжника П. Х. Д. в едномесечен срок.

Сочат, че разпореждането на Районен съд - Казанлък е получено в Банката на *** г., след като получили съобщение по ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд - Казанлък, IV-ти състав с приложено към него Разпореждане на съда, с което им е указано, че на основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК могат да предявят иск за установяване на вземанията си срещу длъжника.

Искането им се основава на следните фактически обстоятелства и правни доводи:

На *** г. между „Райфайзенбанк (България)" ЕАД (сегашно наименование „Кей Би Си Банк България" ЕАД) и кредитополучателят П. Х. Д. е сключен Договор за потребителски кредит № *** с който бил отпуснат кредит в размер на **10 135.00 лева** (десет хиляди сто тридесет и пет лева).

Кредитът бил напълно усвоен от кредитополучателя на *** г.

Договорът за потребителски кредит № *** г. е изменен и допълнен с подписването на Анекс № 1 от 08.01.201 8 г.

Съгласно чл.1. от Договора, кредитът ще бъде използван за потребителски нужди, като крайният срок за погасяване на кредита е 05.05.2020г.

Съгласно чл.5. от Анекс № 1 от 08.01.201 8 г., крайният срок за погасяване на кредита е променен на 05.06.2023 г.

Твърди, че в чл.4. от Договора страните са уговорили възнаграждение за кредитора за отпуснатия кредит - редовна лихва в размер на 5.20 % (пет цяло и двадесет стотни процента), като редовната лихва се начислява върху усвоената и непогасена главница на годишна база. При забава в заплащането на дължими вноски по кредита е дължимо обезщетение за забава - наказателна лихва, чийто размер се определя като към размера на дължимата възнаградителна (редовна) лихва се надбавят **1 0** (десет) пункта годишно (чл.4.3. от Договора). Наказателната лихва се начислява на годишна база върху забавените вноски за главница, считано от деня на забавата до

окончателното им погасяване.

В чл.5.2. от Договора страните са уговорили, че кредитът ще бъде погасен на 36 (тридесет и шест) анюитетни месечни погасителни вноски, всяка една в размер на 304.67 лева, (триста и четири лева и шестдесет и седем стотинки) дължими на 05-то число от съответния месец, считано от 05.06.2017 г. до 05.05.2020 г.

Банката е изпълнила всички свои задължения, съгласно подписания Договор за банков кредит и закона. На кредитополучателя била отпусната парична сума за възмездно ползване. От страна на кредитора не са нарушени императивни законови изисквания и подзаконовы нормативни задължения при сключването, изпълнението и промяната на договорните отношения между страните.

Сочат, че обстоятелства, довели до настъпване на предсрочната изискуемост на вземанията на Банката по кредита е основно задължение на заемателя, съгласно чл.430 от ТЗ е да върне заетата сума в уговорения срок.

Съгласно чл.8.1. от Договора, неплащането на погасителни вноски по кредита представлява случай на неизпълнение. Съгласно чл.9.2. от същия, при настъпване на случай на неизпълнение, Банката има право да обяви всички суми по кредита за предсрочно изискуеми и незабавно платими.

Кредитополучателят не е заплатил дължимите месечни погасителни вноски с падежни дати от *** г., с оглед на което и на основание горепосочената договорна разпоредба, във връзка с чл.432 от ТЗ, Банката е обявила всички суми по кредита за предсрочно изискуеми.

Предсрочната изискуемост е обявена на кредитополучателя П. Х. Д. на *** г. с писмо с изх.№ ИЗХ-001-1 8003 от 23.03.2021 г. Писмото за обявяване на предсрочна изискуемост с изх.№ ИЗХ-001-18003 от 23.03.2021 г. е връчено на кредитополучателя П. Х. Д. на *** г., по реда на чл.47 от ТПК чрез ЧСИ К.А., с район на действие Окръжен съд, гр. Стара Загора, за удостоверяване на което е изготвен Протокол с изх.№ *** г. на ЧСИ К.А.

Предсрочната изискуемост на всички вземания на Банката по Договора за банков кредит е осчетоводена на *** г.

Моли съда да вземе предвид Решение № 10 от 25.02.2020 г. на ВКС, II т.о. по т.д. № 16/2019 г., в което съдът приема, че - „Обявяването на кредита за предсрочно изискуем може да бъде извършено в хода на исковото производство, образувано по реда на чл.415, ал.1 и чл.422, ал.1 от ГПК. Изявлението на банката за обявяване на кредита за предсрочно изискуем може да бъде инкорпорирано в исковата молба или в отделен документ, който е представен като приложение към исковата молба. В тези случаи изявлението поражда правни последици с връчването на препис от исковата молба с приложенията към нея на ответника - кредитополучател, ако са налице и предвидените в договора за кредит обективни предпоставки за загубване преимуществото на срока. Упражняването на това потестативно право на банката и в този смисъл настъпването на предсрочната изискуемост на кредита в хода на исковото производство представлява факт от значение за съществуването на претендираното право на вземане за главница и лихви, който следва да бъде взет предвид от съда на основание чл.235, ал.3 от ГПК".

В тази връзка заявяват, че настоящата искова молба служи като покана за изпълнение, от който момент длъжникът изпада в забава. Исковата им молба има характер на уведомление до длъжника за настъпването на предсрочната изискуемост на вземанията им. Процесите вземания, претендирани с настоящата искова молба стават предсрочно изискуеми в хода на спорното исково производство в момента на връчване на ответника на препис от настоящата искова молба (позовават се на Решение № 178 от 12.11.2010 г. по т.д. № 60/2010 г., т.к., II т.о на ВКС). Предсрочната изискуемост е санкция за неизправност на длъжника, последиците ѝ следва да включат пълно и точно изпълнение на задължението, каквото съществува и в какъвто вид се дължи при настъпване на срока (уговорения падеж) - главница, редовна (възнаградителна) лихва и лихва за забава. В Решение № 99 от 01.02.2013 г. по т.д. № 610/2011 г. на I т.о. Върховният касационен съд е приел, че при уговорена в договор за заем за потребление предсрочна изискуемост на задължението за връщане на заетата парична сума, настъпва предсрочна изискуемост и на непадежиралиите към този момент анюитетни вноски, включително в частта им за възнаградителни лихви и такси.

Банката е предприела действия за принудителното събиране на вземанията си - подадено е до съда заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК срещу ответника П. Х. Д., въз основа на което е образувано ч.гр.д. № *** г. по описа на Районен съд - Казанлък, IV-ти състав.

Моли съда да се призват страните в открито съдебно заседание, в което ищецът да докаже твърдяните от него факти и да се произнесе с решение, с което:

1. Да признае за установено спрямо ответника П. Х. Д. съществуването и изискуемостта на вземанията на ищеца, произтичащи от Договор за потребителски кредит № *** от *** г. и Анекс № 1 от 08.01.2018 г., а именно:
 - изискуема главница в размер на 5 628.00 лева (пет хиляди шестстотин двадесет и осем лева), от която - 1 819.95 лева (хиляда осемстотин и деветнадесет лева и деветдесет и пет стотинки) редовно падежирала главница, начислена за периода от *** г. включително и 3 808.05 лева (три хиляди осемстотин и осем лева и пет стотинки) предсрочно изискуема главница, с дата на настъпване *** г.;
 - изискуема редовна възнаградителна лихва в размер на 297.22 лева (двеста деветдесет и седем лева и двадесет и две стотинки), начислена за периода от *** г. включително;
 - изискуемо обезщетение за забава в размер на 256.06 лева (двеста петдесет и шест лева и шест стотинки), от което: изискуемо обезщетение за забава върху редовно падежирала главница в размер на 192.59 лева (сто деветдесет и два лева и петдесет и девет стотинки), начислено за периода от 05.08.2020 г. до 18.07.2021 г. включително и изискуемо обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуема главница, в размер на 63.47 лева (шестдесет и три лева и четиридесет и седем стотинки),

- начислено за периода от *** г. до 16.09.2021 г. включително;
- изискуема лихва в размер на 203.33 лева (двеста и три лева и тридесет и три стотинки), дължима съгласно чл. 4., във връзка с чл. 1, буква „б“ от Анекс № 1 от 08.01.2018 г. към Договор за потребителски кредит № *** г., начислена за периода от 05.09.2017 г. до 07.01.2018 г. включително;
 - заедно със законната лихва върху главницата, считано от 17.09.2021 г. до окончателното ѝ изплащане.

Моли съда да осъди ответника П. Х. Д. да заплати на "Райфайзенбанк (България)" ЕАД, всички направени по настоящото дело разноси (платени държавни такси и хонорари за вещи лица), включително юрисконсултско възнаграждение в размер на 450.00 лева (четиристотин и петдесет лева), на основание чл.7, ал.2 от Наредбата № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения във вр. с чл. 78. ал.8 от ГПК.

Моли съда съобразно указанията, дадени от ОСГТК на ВКС в т. 12 от ТР № 4/2013 г., да се произнесете и относно разноските в заповедното производство.

Моли да бъде допусната съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице икономист.

С оглед становището на ответника по предявения иск и с оглед на доклада по делото, моли да им се даде възможност за допълнителни доказателствени искания, както и в случай, че са редовно призовани за първото открито съдебно заседание по делото, но не се явят и не са взели становище по евентуален отговор на исковата молба, делото да се разгледа в тяхно отсъствие, за да не може да се упражни евентуално процесуално право на ответника по чл.238, ал.2 от ГПК.

Моли съда да постанови неприсъствено решение по чл.238, ал.1 от ГПК, ако са налице основания за това. Предоставя Банкова сметка, по която ответникът може да плати присъдената сума: IBAN: BG66RZBB91551000000208, BIC: RZBBBGSF – лева, IBAN: BG16 RZBB91551400000202 - евро

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от адвокат П. С. Г. в качеството ѝ на особен представител на ответника П. Х. Д. , с който заявява, че счита предявения иск за допустим, но неоснователен.

Моли съда относно допустимостта на подадения иск да обсъди обстоятелствата за които няма представени писмени доказателства към така подадената искова молба.

Сочи, че видно от исковата молба, същата е подадена от ищец - ЮЛ-„Кей Би Си Банк България „ ЕАД. Видно от представените писмени документи заповедта за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК № 1106 от 21.09.2021Г. по Ч.гр.д. № 2021551010***Г. на РС Казанлък и издадения въз основа на нея изпълнителен лист е станало по подадено Заявление за издаване на Заповед за изпълнение със страна Заявител „Райфайзенбанк /България/“ ЕАД. Представените извлечения от сметки,

договор за потребителски кредит, анекс, погасителен план покана за плащане всички те са иницирани или подписани между страни „Райфайзенбанк /България/ „ ЕАД и П. Х. Д., ответник по настоящето производство.

Ищеца „Кей Би Си Банк България „ ЕАД , различен от „Райфайзенбанк /България/ „ ЕАД не е изяснил прието ли е правото/задължението от ЮЛ и каква е връзката между двете ЮЛ с различно наименование. Единственото отбелязване в иск.молба на стр. 2 абзац предпоследен е сегашно наименование. ГПК урежда въпроса в чл.226, чл.227 и чл.228 от ГПК, относно прехвърляне на спорното право, замяна на страните, приемство в процеса. Дори и само при различно наименование на ЮЛ страната е длъжна да установи, докаже, убеди съда , че е надлежна страна имаща правото на иск, тъй като на нея се дължи, се следва установяване на съществуването На едно правно отношение , в случай, че ответника П. Х. Д. ѝ дължи и следва да заплати сумите по издадения изпълнителен лист.

Счита, че ищеца „Кей Би Си Банк България „ ЕАД не е изпълнил задължението си на надлежна страна в процеса, което е от значение относно допустимостта на иска.

Заявява, че ако съда приеме, че иска е допустим съда, да приеме, че същия не е основателен. Видно от представените документи договора за потребителски кредит №1704122110759930 е сключен на ***г. с погасителен план към него със срок на издължаване разпределен на 36 равни месечни вноски по 304.67 лв., първата на 05.06.2017г. а последната с дата 05.05.2020г. Не става ясно причината за промяна на договора с анекс при по неизгодни условия за потребителя. Оспорва подписите на анекса от 08.01.2018г. и погасителния план към него да са поставени от потребителя ответника - П. Х. Д..

При наличие на забава повече от 31 от датата на вноската кредитополучателя изпада в забава и Банката прави кредита предсрочно изискуем /чл.9.2 и 9.3 от договора/ и се преминава към способности за събиране на сумата. В случая Банката със съставяне на анекс е продължила забавата с обременяване на допълнителни санкции, лихви и неустойки.

Твърди, че е на лице претенция едновременно за така наречена изискуема редовна възнаградителна лихва в размер на 297.22 лева и изискуемо обезщетение за забава 256.06 лв. за един и същи период, които оспорва като задължение.

Счита, че не е събрана информация дали лицето е установено да живее извън страната, тъй като в този случай би следвало да се има предвид и Регламент 1215/2012г. за потребители установени в страна член на ЕС.

Моли съда да приеме, че иска е недопустим заведен от страна/ ищец , различен от този в полза на която е издадена заповед за изпълнение, и е неоснователен, тъй като анекса не е подписан от ответника.

Оспорват сумите посочени като възнаградителна лихва и обезщетение за забава, като такива начислени за един и същи период на едно и също основание и представляват средство за неоснователно обогатяване от банката за сметка на потребителя.

Моли съда да приеме отговора с направените възражения и оспорване

по предявения иск от страна на „Кей Би Си Банк България“, ЕАД срещу ответника П. Х. Д.. Да се приемат представените писмени доказателства, както и да се изиска и приложи ч.гр.д. ***г.по описа на РС Казанлък, да се допусне исканата експертиза, която да отговори на въпроса; има ли издължавани суми по отпуснатия потребителски заем от ответника и в какъв размер и ако има как са издължаване, / внос на каса, чрез банков превод или по друг начин. В съдено заседание адвокат П. Г. моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен и недоказан. Подробни съображения излага в писмена защита по делото.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, приема за установена следната фактическа обстановка :

Видно от приложеното ч. гр. д. № *** г. по описа на Районен съд - Казанлък, съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК № 1106/21.09.2021 г. в полза на „Райфайзенбанк България“ ЕАД срещу длъжника П. Х. Д. за сумите : 5 628 главница, 297.22 възнаградителна лихва от 05.07.2020г. до 18.07.2021 включително, 192.59 лева лихва за забава от 05.08.2020г. до 18.07.2021г. вкл., 63.47 лева лихва за забава от ***г. до 16.09.2021г., 203.33 лихва за периода от 05.09.2017г. до 07.01.2018г. вкл., съгласно чл.4 във вр. с чл.1, б. „б“ от Анекс №1 от 08.01.2028г. по Договор за потребителски кредит №***г. и законна лихва върху главницата от 17.09.2021г. до изплащане на вземането, както и 177.69 лева разноси по делото.

Заповедта за изпълнение на парично задължение е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, и с оглед разпоредбата на чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК, съдът е дал указания на заявителя да предяви иск относно вземането си.

По делото не е спорно, а това се установява и от представения по делото Договор за потребителски кредит №*** от ***г. е сключен между „Райфайзенбанк България“ ЕАД, със сегашно наименование „Кей Би Си Банк България“ ЕАД от една страна като кредитор и П. Х. Д. от друга страна като кредитополучател за сума в размер на 10 135.00 лева /лист 11 -14 от делото/. Договор за потребителски кредит №*** от ***г. е изменен и допълнен подписването по Анекс №1 от 08.01.2018 г. /лист 16 - 18 от делото/. В чл.1 от Договор за потребителски кредит №*** е уговорено, кредитът да бъде използван за потребителски нужди. Същия влиза в сила от датата на подписването му и е с краен срок на погасяване – 05.05.2020г.

Съгласно чл.5 от Анекс №1 към Договор за потребителски кредит №*** крайният срок на погасяване на всички дължими суми, включващи главница, лихва, евентуална наказателна лихва, такси, комисионни и разноси е 05.06.2023г.

Договор за потребителски кредит №*** от ***г. е посочено, че банката отпуска еднократно цялата сума по сметка на кредитополучателя. Посочено е, че със заверяване на посочената сметка със сумата на кредита, кредитът се

счета за усвоен от кредитополучателя. Посочено, че за целия срок на кредита, считано от първата падежна дата на кредитите, кредитополучателя заплаща на банката фиксирана годишна лихва в размер на 5.20 % – чл.4.1 от Договора. Уговорено е, че при забава на плащането на дължимите суми по кредита, кредитополучателя дължи на банката обезщетение за забава – наказателна надбавка към лихвата в размер на 10 % годишно върху забавената главница за времето за забава до окончателното изплащане на забавените задължения – чл.4.3 от Договора. Съгласно чл.5.2 от Договора кредитът ще бъде погасен на 36 анюитетни месечни вноски, всяка в размер на 304.67 лева, дължими на 5-то число на съответния месец, считано от 06.06.2027г. съгласно погасителен план, който е неразделна част от Договора. Съгласно чл.8.1 от Договора неплащането на погасителни вноски по кредита представлява неизпълнение на Договора, при което банката има право да обяви всички суми по кредита за предсрочно изискуеми и незабавно платими – чл.9.2 от Договора. Банката ищец е обявила и осчетоводила на ***г. кредита на ответника – кредитополучател за предсрочно изискуем.

Поради неизпълнение на задълженията на кредитополучателя П. Х. Д. по Договор за потребителски кредит №*** от ***г., изменен и допълнен с анекс №1 от 08.01.2018г. кредитора „Райфайзенбанк България“ ЕАД със сегашно наименование „Кей Би Си Банк България“ ЕАД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 на 17.09.2021 г., по което е образувано частно гражданско дело №***г. по описа на Районен съд – Казанлък.

За изясняване на обстоятелствата по делото е назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза. От заключението на вещото лице, което съдът възприема като компетентно и добросъвестно и което не е оспорено от страните по делото се установява, че средствата, предоставени от ищеца на ответника П. Х. Д. по Договор за потребителски кредит №*** от ***г. са предоставени за ползване и напълно усвоени, чрез заверяване на сумата 10 135 лева по сметка с IBAN BG73RZBB91551044712426 в „Райфайзенбанк България“ ЕАД с титуляр П. Х. Д.. От заключението се установява, че размерът на непогасените задължения на П. Х. Д. по Договор за потребителски кредит №*** от ***г. изменен и допълнен с Анекс №1 от 08.01.2018г. към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК – 17.09.2021 са в размер на 6 384.61 лева разпределени по отделни елементи на дълга, както следва : главница 5 628 лева, възнаградителна лихва 297.22 лева обезщетение за забава 256.06 лева, лихва 203.13 лева. изискуемата главница в размер на 5 628 е разпределена както следва : 1 819.95 лева – редовно падежирала главница, начислена за периода 05.08.2020г. до 05.07.2021 г. вкл., 3 808.05 лева – предсрочно изискуема главница, с дата на настъпване ***г. Вещото лице сочи, че изискуемата редовна възнаградителна лихва в размер на 297.22 лева е начислена за периода от 05.07.2020г. до 18.07.2021г. включително. Установено е, че изискуемото обезщетение за забава в размер на 256.06 лева разпределено както следва : 192.59 лева изискуемо обезщетение за забава върху редовно падежирала главница, за периода 05.08.2020г. до 18.07.2021 включително; 63.47 лева – изискуемо обезщетение за забава в размер на

законната лихва върху предсрочно изискуема главница, за периода от ***г. до 16.09.2021 включително. Изискуемата лихва в размер на 203.33 е начислена за периода от 05.09.2017 до 07.01.2018г. По опуснатия потребителски кредит за периода 13.04.2027г. до 05.08.2021 са постъпили суми за погасяване на дълга в общ размер на 5 947.41 лева.

При така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи :

Предявени са установителни искиове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2, вр. чл. 79, ал. 1, вр. чл. 9 ЗПК, при условията на кумулативно обективно съединяване помежду им, с искане за установяване със силата на присъдено нещо съществуването на парични вземания на ищеца срещу ответника, удостоверени в Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист, издадени по частно гражданско дело № 2807/2021 г. по описа на Районен съд – Казанлък. Съдът, като съобрази, че препис от заповедта за изпълнение е връчен на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5, вр. ал. 1 ГПК, а установителните искиове са предявени в срока по чл. 415, ал. 4 ГПК, във връзка с дадени от съда указания по реда на чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК, намира, че за ищеца е налице интерес от търсеното установяване.

Не е спорно, че поради непогасяване на задълженията по Договор за потребителски кредит №*** от ***г. от страна на ответника и на основание чл.8.1 във връзка с чл.9.2 от Договора Банката е обявила кредита за изцяло предсрочно изискуем./

Съгласно чл. 430, ал. 1 от ТЗ с договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока. Ал. 2 предвижда, че заемателят плаща лихва по кредита, уговорена с банката. От обсъдените по-горе доказателства съдът намира, че ищецът е изпълнил задълженията си по договора. По делото се установи, че от своя страна ответникът П. Х. Д. не е изпълнил задълженията си по договора. Подписът под Договор за потребителски кредит №*** от ***г. и Анекс №1 към него не е оспорен от ответника, поради което се налага извода, че страните са обвързани от валидно облигационно отношение по договор за банков кредит.

По делото няма данни задълженията да са погасени чрез някой от способите за погасяване на задължения /плащане, подновяване, опрощаване, давност и прочие/.

Съдът намира възражението на особения представител на ответника адвокат П. Г., че ищеца не е надлежна страна в процеса, неразполагащ с активна материална легитимация за неоснователно по следните съображения

: Видно от вписванията в Търговския регистър „Обединена българско банка“ АД, ЕИК 000694959 е правопреемник на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД /с предишно наименование „Райфайзенбанк България“ ЕАД. Праводателят „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, ЕИК 831558413 е заличен търговец. Формата на преобразуване е вливане. Номерът на вписване в Търговския регистър на преобразуването е 20230410143009.

Предвид гореизложеното, събраните доказателства и заключението на съдебно-счетоводната експертиза, съдът намира, че предявения иск се явява основателен и следва да бъде уважен. При определяне конкретния размер на вземанията, съдът съобрази изводите на вещото лице по съдебно – счетоводна експертиза с отразените в същата данни за непогасените от ответника задължения и техния размер към 17.09.2021г.

Следва да се присъди и законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението в съда на 17.09.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на претендираните от ищеца разноски, съдът възприема следното :

В разпоредбата на чл.236, ал.1, т.6 от ГПК е предвидено задължение за съда да се произнесе в тежест на кого възлага разноските.

Съгласно Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк.дело № 4/2013 г., на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии на ВКС на РБ, съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство, включително и когато не изменя разноските по издадена заповед за изпълнение. Принудителното събиране на разноските се извършва, въз основа на издаден, след влизане в сила на решението по установителния иск, изпълнителен лист по чл.404, т.1 от ГПК от съда в исковото производство.

Съдът намира за основателно искането на ищеца за присъждане на разноски, съгласно чл.78, ал.1 от ГПК. Съгласно чл.78, ал.1 от ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имало такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска, както следва: в заповедното производство - в размер на 177.79 лева представляващи държавна такса и адвокатско възнаграждение, както и в настоящото производство - в размер на 1 366.25 лева, представляващи държавна такса, възнаграждение за вещо лице, възнаграждение за особен представител и възнаграждение за един адвокат.

Съгласно чл.80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най – късно до

приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право до обжалва решението в частта му за разноските. В настоящия случай ищецът не е представил списък на разноските.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 от ГПК по отношение на П. Х. Д., ЕГН *****, с адрес град К. съществуването на вземането на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД / предишно наименование „Райфайзенбанк България“ ЕАД, ЕИК 831558413/, със седалище и адрес на управление град София, район „Лозенец“, булевард „Никола Вапцаров“ №55, „Експо 2000“, представлявано от изпълнителния директор А.В.А. и М.Т.П. – прокурист за следните суми : 5 628 главница по Договор за потребителски кредит №*** от ***г., 297.22 възнаградителна лихва от 05.07.2020г. до 18.07.2021 вкл., 192.59 лева лихва за забава от 05.08.2020г. до 18.07.2021г. вкл., 63.47 лева лихва за забава от ***г. до 16.09.2021г., 203.33 лихва за периода от 05.09.2017г. до 07.01.2018г. вкл., съгласно чл.4 във вр. с чл.1, б. „б“ от Анекс №1 от 08.01.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението 17.09.2021 г. до окончателното й изплащане, за което вземане е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК № 1106/21.09.2021 г. и изпълнителен лист по частно гражданско дело № ***г. г., по описа на Районен съд – Казанлък.

ОСЪЖДА П. Х. Д., ЕГН *****, с адрес град К. да заплати на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД / предишно наименование „Райфайзенбанк България“ ЕАД, ЕИК 831558413/, със седалище и адрес на управление град София, район „Лозенец“, булевард „Никола Вапцаров“ №55, „Експо 2000“, представлявано от изпълнителния директор А.В.А. и М.Т.П. – прокурист сумата от 177.69 лева, представляващи разноски по ч.гр.дело №***г. по описа на Районен съд – Казанлък.

ОСЪЖДА П. Х. Д., ЕГН *****, с адрес град К. да заплати на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД / предишно наименование „Райфайзенбанк България“ ЕАД, ЕИК 831558413/, със седалище и адрес на управление град София, район „Лозенец“, булевард „Никола Вапцаров“ №55, „Експо 2000“, представлявано от изпълнителния директор А.В.А. и М.Т.П. – прокурист сумата от 1 366.25 лева, представляващи направени по настоящото производство разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Стара Загора с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____

